

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 10

IN NEDERLAND 60 Ct.

LEES IN DIT NUMMER :

ALARM OP DE BAAN

EN DE KRONIEK EXPO

Jean Graton

SPEEL JE MEE?

HET is een traditie van « Kuifje » geworden ieder jaar in de lente zijn lezers te vragen wat ze van hun blad denken. Onze voornaamste bekommernis is en blijft: een mooi blad te maken, en rekening te houden met jullie wensen.

Willen jullie dus nogmaals meespelen?

Ziehier waarin het spelletje bestaat: je schrijft op een briefkaart in dezelfde orde als wij, de titels van de twintig verhalen en rubrieken die regelmatig in « Kuifje » voorkomen, en naast elke titel schrijf je een cijfer van 0 tot 10 om het aantal punten weer te geven (op 10), dat je aan elk tekenverhaal of rubriek toekent.

De schrijvers van de eerste duizend kaarten die de post ons zal bezorgen, zullen elk een mooie prijs krijgen. Zet jullie onmiddellijk aan het werk, vrienden!

Kuifje

OPGELET! 1. Je briefkaart moet geadresseerd worden aan het WEEKBLAD KUIFJE, Lombardstraat, 24, Brussel.
2. Schrijf op de plaats voorbehouden voor de afzender je naam, voornaam, volledig adres en leeftijd in drukletters.

	Punten
ONDER ONS	5
'T PRINSKE	9
HET VOLLEDIG TEKENVERHAAL	8
HET GOUDEN PAARD	10
HET VERHAAL VAN DE WEEK	9
VLOTTENDE VESTINGEN	9
JARI EN DE KAMPIOEN	10
DE ZWARTE KLAUW	10
ONZE REPORTAGES	5
HET HUIS VAN DE STERKSTE	8
OPERATIE JUPITER	2
DE SAMOERAI VAN DE ZWARTE ZON	10
DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD	10
HUMORISTISCH TEKENVERHAAL	0
DE ERFENIS VAN SIGURD	7
TON EN TINNEKE	10
DE GROTE MATCH	10
VERBODEN ZONE	5
DE POSTILJON	10
S.O.S. METEOREN	4

ONZE TEST
EERLIJK EN TROUW

HOU je steeds je belofte, ben je eerlijk en ga je recht door zee? Heb je maar één woord en denk je er nooit aan iemand te bedriegen?

DE ZONEN VAN LAMBIK

KLAAR BEWIJS

Kwakzalver: Deze poeders bestrijden alle kwalen. Wie ze gebruikt wordt nooit ziek en kan zo oud worden als Mathuzalem!

Een van de omstaanders: Maak niet zo'n drukte, man. Onze voorouders hadden die poeders niet en toch zijn ze door 't leven geraakt!

Kwakzalver: Onze voorouders konden inderdaad van deze poeders niet profiteren. En, wat is daarvan het gevolg? Dat ze allemaal reeds lang dood zijn!

TWEE VLIEGEN

Twee vliegen kwamen terecht in een kan met melk. De eerste vlieg was een pessimiste en zei:

— Verdrinken moet ik toch. Waarom dus nutteloos krachten verspillen. Ik laat me zinken...

Aldus deed de vlieg en zij verdronk.

De tweede vlieg was optimist en redeneerde als volgt:

— Als ik toch moet verdrinken, kan ik net zo goed nog een tijdlang spartelen. Heb ik er niets bij te winnen, ik kan er ook niets bij verliezen...

De vlieg spartelde en spartelde en zie, de volgende dag voelde ze eensklaps vaste grond onder haar poten: boter!

HELEMAAL ALLEEN GEMAAKT

Heel de klas had een moeilijk vraagstuk moeten maken als huiswerk. Hansje, die anders in wiskunde steeds aan het staartje hing, was de enige die de juiste oplossing had gevonden De meester vond dat en beetje verdacht en vroeg:

— Hansje, je grote broer heeft je geholpen, nietwaar?

— O neen, meester, hij heeft het vraagstuk helemaal alléén gemaakt!

HET TELEFOONNUMMER

Piet: Wat zoek je toch zo ijverig in het telefoonboek?

Suske: Het nummer van m'n kleermaker. Hij heet Jan Vinck, maar ik vind hem niet.

Piet: Zoek eens onder « vogels », je kan nooit weten!

RA RA RA

Welke bok moet niet op poten,
maar op mensenbenen gaan?
Welke bok eet gras noch klaver?
Welke bok eet hooi noch haver?
En wordt met het kwaad belaân
dat een ander heeft gedaan?

★

M'n zoon, m'n zoon, je bent mijn zoon én toch ben ik je vader niet?
Hoe kan dat?

(Raadsels ingezonden door Johan Verhoeven, Anderlecht.)

Onder ons...

1. — Je doet steeds een belofte met de intentie ze te houden?
2. — Kan men voortgaan op het verslag dat je geeft van een bepaalde gebeurtenis, bv. een ongeluk of een redetwist tussen twee van je vrienden?
3. — Weiger je de hulp die je gevraagd werd, wanneer je vooraf weet dat je ze niet kan geven?
4. — Het ergert je dat je een afspraak niet kan houden, omdat er zich een onverwachte gebeurtenis voordoet?
5. — Je verkiest het te zwijgen wanneer je niet heel zeker bent van je zaak?
6. — Je weigert « wit » te zeggen aan de ene en « zwart » aan de andere om de kool en de geit te sparen?
7. — Je geeft geen verkeerde inlichting als je weet dat ze verkeerd is? Indien zulks ooit is gebeurd, was het omdat je er van overtuigd was dat je het bij het rechte eind had?
8. — De uitleg die je aan een vriend geeft is steeds volledig en nauwkeurig zodat deze geen vergissing kan begaan?
9. — Je gaat steeds recht door zee en je geniet het vertrouwen van je vrienden?
10. — Sluit je vriendschap met mensen waarvan je weet dat ze oneerlijk zijn?

KRUISWOORDRAADSEL

HORIZONTAAL

1. De kinderen zoeken het graag op het strand.
2. Boven.
3. Stiel. - Van het werkwoord nijpen.
4. Noorse munt. - De schepen liggen aan de...
5. Wilde die mensen opeet.
6. De mooiste maand. - Hard lopen.
7. Gemeente in Oost Vlaanderen. - Dierentuin.
9. Afstandsmaat. - Gezworen verklaring.
10. Koude maand.

VERTIKAAL

1. Wiegen.
2. Rij. - Gemeente in West Vlaanderen.
3. De man die de tuin onderhoudt.
4. Persoonlijk voornaamwoord.
5. Wat men graag eet.
6. Ezel (Frans). - Teruggaande tij.
8. Watervogels. - Ander woord voor dieren.
9. Tweeklank. - Rund.
10. Hoofdman.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	C	H	E	L	P	E	N	■	O
2	C	■	O	■	E	■	E	■	D	P
3	H	■	V		K	■	N	E	E	R
4	O	R	E	■	W	A	D	E	■	E
5	M	E	N	S	E	N	E	T	E	R
6	M	E	I	■	R	E	N	■	■	H
7	E	K	E	■	H	■	■	Z	O	O
8	L	■	R	■	J	■	V	■	S	O
9	E	L	■	W	■	E	E	D	■	F
10	D	O	V	E	M	B	E	R	■	D

OPLOSSING VAN HET KRUISWOORD EN DE RAADSELS IN « DE POSTILJON »

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

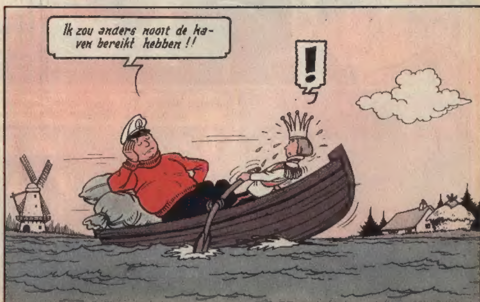
door W. VANDERSTEEN

ALARM OP DE BAAN

VOLLEDIG TEKENVERHAAL

door J. GRATON

In een groot hotel in het centrum van Brussel, zit een erg verveelde chauffeur in de afdeling voorbehouden aan de dienstboden.

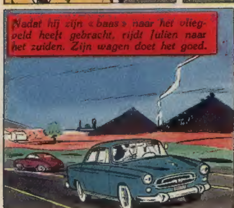

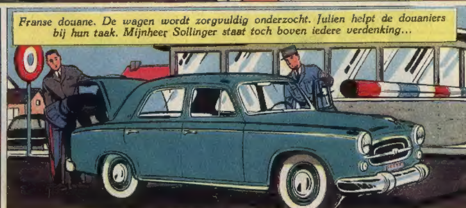

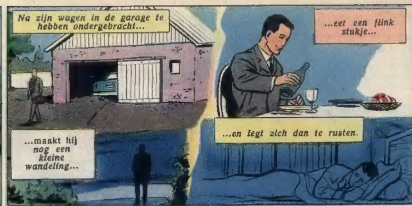

Om acht uur 's avonds bevindt Julien zich op 20 km van Bordeaux. Hij kiest een hotel aan de rand van de stad, te Saint-André-de-Cubzac
Ha, dat is net wat ik zoek!

Na zijn wagen in de garage te hebben ondergebracht...
...maakt hij nog een kleine wandeling...
...eet een flink stukje...
...en legt zich dan te rusten.

Om acht uur 's morgens ontbijt hij vlug, en maakt zich klaar om te vertrekken!
Politie! Kwam hier gisteravond geen kliënt uit België? We zouden met hem willen spreken!

Dat ben ik... Tot uw dienst!
Waar is uw wagen?

En dan wordt alles ingewikkeld: Julien stelt met onzetting vast dat de 403 gestolen werd!
Wanneer hij naar het hotel terugkeert, krijgt hij een briefje waarop geschreven staat: « Maak u geen zorgen voor de wagen. Keer naar Brussel terug. Dank u... Een goede raad: zwijgen. Getekend: Sollinger! »

De inspekteur houdt krijgsraad in de hall van het hotel...
Ik snap er niets van! Wat betekent dat? Het is onverstaanbaar!
Een ogenblikje! Ik zal je dat verklaren!
Vooruit, André, zet die wagentjes weg en ga naar school. Wij moeten met die heren praten.

Een man komt naar beneden...
Ik slaap amper een uur, en men haalt me reeds uit bed. Het is een schande! Ik...
Bent u nachtwaker? Was u van dienst tussen middernacht en zeven uur heden morgen? Wat hebt u gezien?

Niets. Om 6.30 uur is er een man naar beneden gekomen. Hij heeft me de sleutel van zijn wagen gegeven om die op de straat te brengen. Dan is hij onmiddellijk weggereden. Hij heeft een brief achtergelaten voor een kliënt.

Met welke wagen reed die man?
Met een 403.

Ha, nu herinner ik het me ook. Ik heb die man hier gisteravond ontvangen rond 23 uur...
En uw nachtwaker kon geen achterdocht hebben, want de andere gaf hem de sleutel van de wagen... Een dubbel van de sleutel in het bezit van mijnheer Saget, die te naïef schijnt om in deze zaak betrokken te zijn.

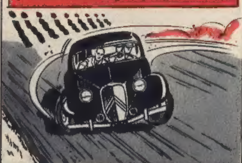

De inspekteur keert naar zijn wagen terug, en...
Hallo, hallo! Centrale? Hier wagen B.B.3! Inspekteur Valignat... Tracht een blauwe 403 te onderscheppen die naar Bordeaux rijdt in de richting van Spanje. Wij hebben het cijfer van de nummerplaat niet. Nadere inlichtingen volgen. Gedaan!
Ba, blauwe 403 zijn er met honderden te Bordeaux. Ze zullen de Belgische nummerplaat wel door een Franse vervangen hebben.

Waarom wil je niet naar school?
!?!
Het is toch donderdag. En ik heb de 403 ook gezien, en ik heb iets opgemerkt...

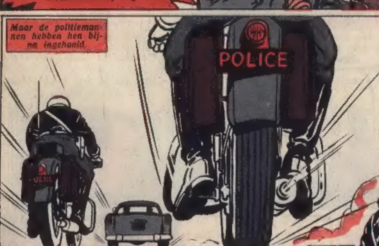
Hallo, hallo! Centrale aan B.B.3! Verdachte wagen opgemerkt bij het binnenkomen van Bordeaux, enkele sekonden na het opstellen van de slagbomen. De wagen zal tot staan gebracht worden ten zuiden van de stad.

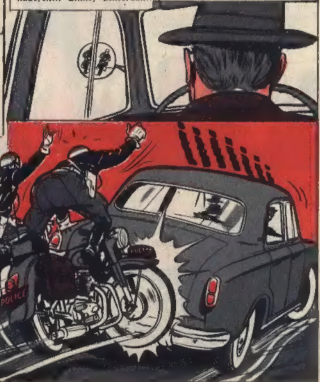
En enkele ogenblikken later...

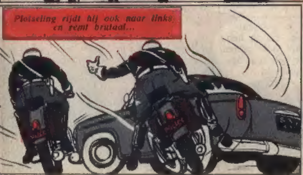
Centrale aan B.B.3! Verdachte wagen heeft de weg naar Spanje niet genomen, maar is naar Toulouse gereden. De gemotoriseerde politie heeft de achtervolging ingezet. De wagen heeft vijf minuten voorsprong. Gedaan.

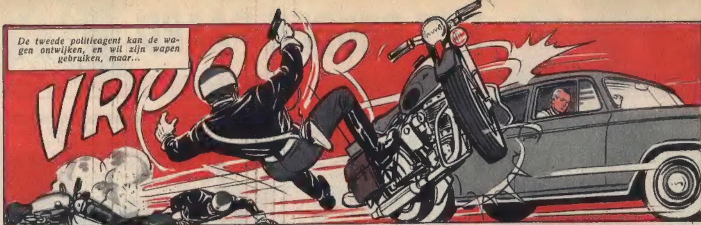

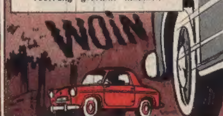

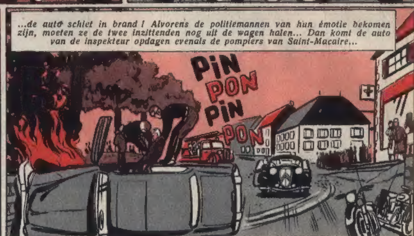

Volgende week : MARCONI.

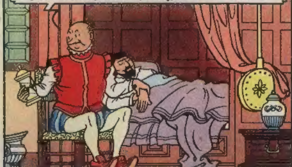

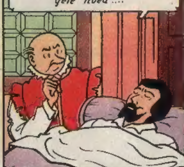
HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

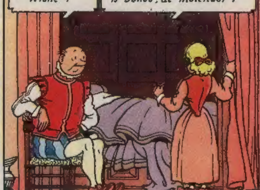
Don Alvarez gewond door zijn vijanden krijgt bij Lambik verzorging en onderdak.

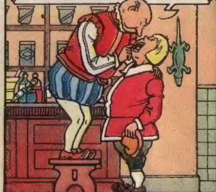

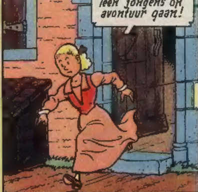

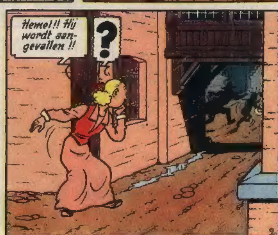

(Wordt voortgezet.)

RECHTS OP HET EINDE VAN DE GANG

DE man stond voor het uitstalraam van een winkel met regenschermen. Enkele voorbijgangers wierpen een vluchtige blik in de richting van die lange, magere man, maar ze bleven niet staan. Wie die man aandachtig gadesloeg, zou gemerkt hebben dat deze niet naar de regenschermen keek, maar dat hij in de ruit een ingang aan de overkant van de straat observeerde. Aan de overkant van de straat was er een man de poort binnengegaan. Hij liep vlug en zelfzeker en daaruit kon men afleiden dat hij de straat en het huis goed kende. De lange man bleef nog enkele ogenblikken staan en stak dan de straat schuin over in de richting van een autobusstop. Hij wachtte een paar sekonden en liep dan naar de ingang van het huis dat hij reeds zo lang in het oog hield.

De gang was donker. Rechts was er een plaatje aangebracht waarop gegraveerd stond : Simon Jasme, boekbinder, rechts op het einde van de gang. De man liep zonder aarzelen in de aangeduide richting, onderweg keek hij echter oplettend om zich heen. Langzaam liep hij rond een somber en naakt binnenpleintje, dan bleef hij voor een deur staan en belde aan. Een slanke man opende de deur en zei heel stil en vlug :

— Je moet snel handelen, want ze verhuizen deze avond.

De onbekende man reageerde niet en vroeg kortweg :

— Mijnheer Jasme, a.u.b.

— Ja, dat is hier, mijnheer. Kom binnen. Mijnheer Jasme komt zo dadelijk.

Er weerklonken stappen in de gang. Daar was Jasme reeds. Hij was klein, kaalhoofdig, had een rood gelaat en zag er tamelijk onverschillig uit.

— Ik zou een boek bij u willen laten inbinden. Kunt u me enkele staaltjes tonen ?

— Ja, graag, mijnheer, zei Jasme. Volg me.

In het klein vertrek heerste een grote wanorde. Op een lage tafel lagen talrijke boeken onder een laag stof. Het papier was van de muren gelost. De bediende van mijnheer Jasme, die de deur voor de onbekende had geopend, zette zich weer aan het werk en keek niet meer op. Jasme bleef voor een tafel staan, bedekt met massieve rollen leder.

— Kijk, mijnheer, hier hebt u het schoonste leder dat u ergens vinden kan. Ik moet het boek dat u wil laten inbinden eerst bekijken alvorens ik u een of ander leder kan aanraden.

— Dat spreekt vanzelf, zei de onbekende en hij haalde uit zijn zak een klein pak en gaf dit aan de boekbinder met de woorden :

— Het is een oud boek, waarvan ik lederen kaft gaf. Een paar vrienden hebben me gezegd dat u een echt kunstenaar bent !

— Dat is wellicht overdreven, mijnheer. Maar het doet me genoegen te horen dat er mensen zijn die nog van de mooie boekbindkunst houden. Er zijn helaas niet veel mensen meer die nog iets geven om mooie boeken !

— Inderdaad, je hebt gelijk. Alles wat de mensen de dag van vandaag interesseert, is geld verdienen.

— Ja, mijnheer, zei de boekbinder en bekeek zijn klant tersluiks.

— Wenst u een klassieke omslag of een originele creatie ? Ik kan u binnen twee & drie dagen een originele en mooie tekening voorleggen indien u dat wenst

— Binnen twee of drie dagen, zei de onbekende glimlachend, terwijl hij zijn blikken doorheen het vertrek liet gaan, op en neer wandelde en bleef staan voor een lage deur. Hij lei zijn hand op de deurkruk en Jasme riep :

— Neen, daar kan u niet binnengaan, mijnheer !

— Waarom niet? Verontschuldig me. De onbekende scheen nu heel vrolijk, hij lachte...

— Ho, daarin staat niets interessants, oude persen, die ik heb overgenomen van Geenens, de boekbinder van de koning...

— Dat is heel interessant ! Oude persen, zegt u ? Daarvoor heb ik een grote belangstelling ! Mijn vrienden hebben me daar nooit iets over gezegd !

— Dat konden ze ook niet, want niemand weet iets over het bestaan af van die...

— Van die geheime persen, bedoelt u ? U maakt me waarachtig nieuwsgierig !

— Mijnheer, ik vind uw optreden alles behalve gepast. George, help me die man aan de deur zetten !

De bediende kwam onmiddellijk en zei :

— Mijnheer, wees redelijk. Men heeft u gezegd dit huis onmiddellijk te verlaten !

En terwijl hij sprak duwde hij de klant met vaste hand naar de deur toe. Men hoorde het geluid van hun stemmen uitsterven op het somber binnenpleintje, maar de

VERVOLG BLZ 10

Verhaal van J. Peyrat.

Geïllustreerd door Frans Craenhals

RECHTS OP HET EINDE VAN DE GANG

magere klant riep hard genoeg opdat Jasme het horen zou.

— Ik leg onmiddellijk een klacht neer wegens brutaliteit. Ik kom over vijf minuten terug ! Over vijf minuten !

George, de bediende, kwam terug en zag er ontevreden uit.

— Waarom moest je zoveel herrie maken om die deur ? zei hij tot Jasme.

— Ik houd er niet van dat mijn klanten hun neus in mijn zaken steken !

— Er staat iets in die plaats dat je aan niemand wilt tonen, nietwaar ?

— Wat bedoel je daarmee ?

— Ho, niets. Maar de klant komt binnen vijf minuten terug... en zo je wenst dat ik zwijg, moet je betalen. Indien ik ruchtbaarheid aan de zaak gaf, zou je in enge schoentjes zitten, nietwaar ?

— Hoeveel wens je ?

— Vijftig, vijftig grote, blauwe briefjes.

— Goed, ik geef ze je als premie op het einde van de maand. Intussen hou je je mond.

— Ik moet ze nu hebben ! Dadelijk !

De boekbinder bekeek zijn helper woedend en verdween in het kleine, geheimzinnige vertrek. Enkele sekonden later kwam hij terug met de bankbiljetten in de hand.

— Dank je ! zei George, nadat hij de briefjes zorgvuldig bekeken had. Je kan niet begrijpen hoe blij ik er mee ben. Indien je nog even geduld hebt, zal je het misschien snappen...

— Wat betekent dat nu alweer ?

Deze woorden waren nog niet koud of er werd gebeld. George repte zich naar de deur en kwam terug in gezelschap van de klant die hij daarnet had buiten gezet. Twee mannen, blijkbaar van de politie, volgden hen. Ze grepen de boekbinder bij de armen en hielden hem stevig vast.

— Dank u voor de bankbiljetten, mijnheer Jasme, zei de onbekende terwijl hij de bankbiljetten bestudeerde die de pseudo-bediende hem had overhandigd. Ze zijn prachtig nagebootst ! U had ze maar best niet getoond, he ! Mag ik u even voorstellen ? Deze man hier, George, die een tijdlang uw helper was, is een specialist inzake het opsporen van valsmunters. Het vertrek, waar ik niet mocht binnengaan, intrigeerde hem sedert lang, maar hij was handig genoeg zulks nooit te laten blijken. Daar straks hebt u echter een zware fout begaan, mijnheer Jasme. Waarom liet u me niet binnen treden in dat geheimzinnig vertrek ? Ik wist immers reeds lang dat er daar oude persen stonden. Slechts een expert zou na een paar uren het geheim gevonden hebben. Die metode is niet nieuw, mijnheer Jasme. Maar persoonlijk zou ik het handig verstopt geheim waarschijnlijk niet ontdekt hebben en ik zou, dat beken ik eerlijk, groen gelachen hebben. Ik had natuurlijk morgen kunnen terugkomen met een expert, maar dan was het immers te laat, vermits uw vrienden hedenavond komen om het kostbaar drukmateriaal te verhuizen. Zo is het toch, nietwaar ? U zwijgt ? Ik kan het u niet euvel duiden. Later zult u echter toch tot bekentenissen moeten overgaan, mijnheer Jasme...

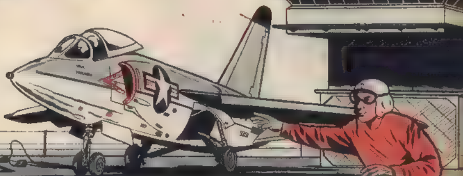
Hij wierp een spijtige blik op de tafels, bedekt met boeken en prachtige rollen leer en zich tot Jasme wendend, vervolgde hij :

— U had nooit van beroep mogen veranderen. Men heeft me inderdaad gezegd dat u een groot artiest was. Dat is dan ook het énige wat waar is van heel de geschiedenis die ik u daarstraks vertelde. Persoonlijk heb ik sedert jaren geen tijd meer gehad om een boek open te slaan. De mensen van uw slag gunnen me daartoe de tijd niet !

VLOTTENDE VESTINGEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN PHIL DARBLY

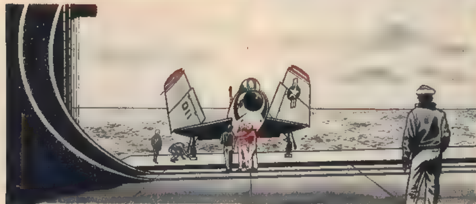
EEN KLEINE WANDELING

DE commandopost is het brein van het vliegdekschip. Hier wordt het opstijgen en het landen van de vliegtuigen gekontroleerd. Het is het enige deel van het schip dat boven op het dek gebouwd werd. Je ziet hier de roerganger die, door tussenkomst van de servomotoren, de kontrole heeft over drie roeren van 45 ton. Een vijftiental officieren en matrozen bewaken het kompas en de radarschermen, terwijl de kommandant van [illegible] de overdekte loopbrug het dek in ogenschouw neemt.

De kommandant is meester na God en verantwoordelijk voor het leven van 3.500 mensen, en voor het vliegdekschip dat een waarde van een slordige 200 miljoen dollars heeft. Hij kent alle apparaten en toestellen aan boord.

OP het tussendek staan honderden toestellen van zeven verschillende typen : jacht- en bombardementsvliegtuigen en helikopters. Deze loods heeft en lengte van 300 m en kan automatisch verdeeld worden door drie gepantserde deuren, samengesteld uit schutsels van 75 ton. Deze deuren zijn bestemd om het brandgevaar te beperken. In de romp merk je geen enkele patrijspoort. Dat werd veiligheidshalve gedaan. Het binnenste van het schip [illegible] verdeeld in 1240 waterdichte kompartimenten. Om zo'n reusachtig schip wanneer het vaart met een snelheid van 13 knopen tot staan te brengen, is er een tijd van 35 minuten nodig. Vliegdekschepen kunnen een snelheid van 35 knopen halen of meer dan 60 km per uur. Om zich van de briefingzaal naar het dek, drie verdiepingen hoger gelegen, te begeven gebruiken de piloten een roltrap.

IN een van de zes bioskoopzalen kunnen de zeelui en piloten kijken naar een boeiende western of een andere aangename of vrolijke film. Er zijn 21 televisietoestellen aan boord en in de zeven winkels kunnen zij hun aankopen doen. De bemanning verbruikt per maaltijd zes ton voedsel. Iedere week worden 25 ton klederen gereinigd, de bibliotheek is 4.500 boeken rijk en de drukkerij drukt om de veertien dagen een blad van twaalf pagina's. Vier tandartsen zorgen er voor dat niemand tandpijn heeft... Er zijn verder 3.000 platen. Een katoliek en een evangelisch aalmoezenier en een rabijn zijn belast met de zielezorg van de bemanning.

Hiermee heb je dan een klein idee van het leven aan boord van zo'n vliegende vesting.

Volgende week : HIER KOMEN DE NIEUWSBERICHTEN.

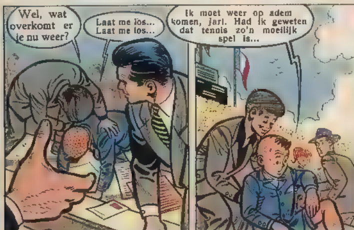

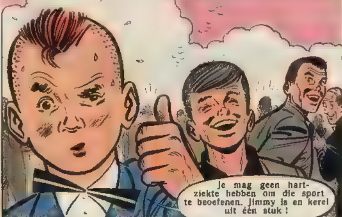
JARI EN DE KAMPIOEN

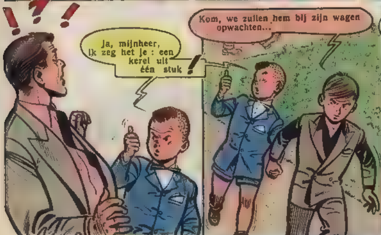

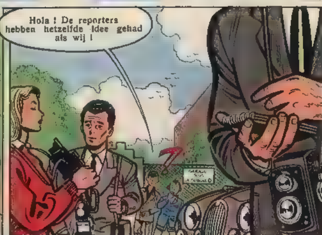
door RAYMOND REDING

Jimmy Torrent won met brio de titel van internationaal tenniskampioen. De menigte juicht hem geestdriftig toe...

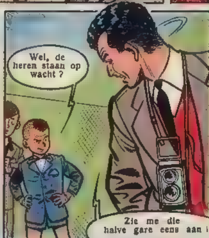

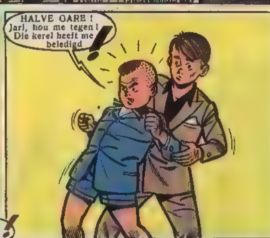

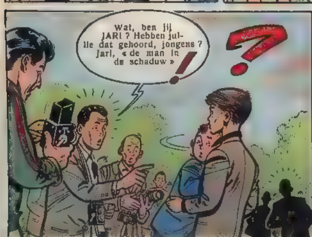

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KLAUW

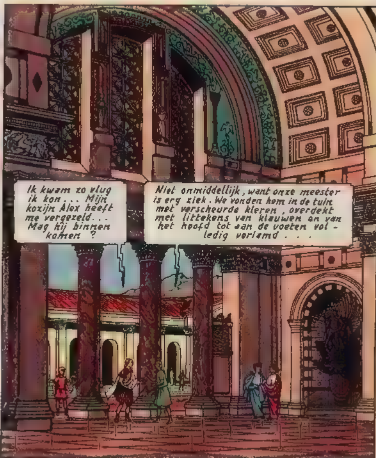
DOOR

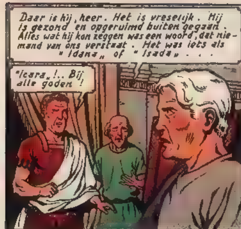
Petronius liet twee schildwachten op het kerkhof achter...

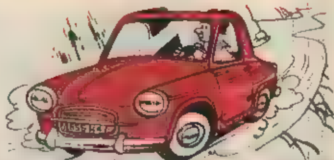

(Wordt voortgezet.)

EEN PROEFRIT MET DE VESPA 400

DIE Vespa 400 is een auto die pas op de markt werd gebracht na jaren studie, proefritten en wijzigingen. De grote racers zoals Fangio, Behra en Chiron toonden voor deze wagen grote belangstelling.

Tweetaktmotor, twee cylinders

DEZE Vespa kreeg een tweetaktmotor zonder ventielkleppen. Hij zit achteraan en heeft twee cylinders op een lijn geplaatst. De cylinderinhoud benadert de 400 cm3. Een tweetaktmotor met twee cylinders kan in lenigheid wedijveren met een viertaktmotor met vier cylinders. Zoals bij alle tweetaktmotoren gebeurt de smering ook bij de Vespa 400 door olie in de benzine te mengen. Er is echter zeer weinig olie nodig : 2 %.

De mechaniek van de wagen is eenvoudig maar stevig en alles werd met de grootste zorg uitgevoerd. De kleine, soepele, nerveuse motor wordt bijgestaan door een versnellingsdoos met drie versnellingen. De Vespa 400 kan een snelheid van 90 km per uur halen en verbruikt niet eens 5 l. brandstof per 100 km. Voegen we hier aan toe dat de motor afgekoeld wordt door lucht. Hij kan dus niet bevriezen. Deze lucht verwarmt de wagen wanneer het koud is van binnen op uitstekende wijze.

Motor en suspensie achteraan van de Vespa 400. Belangrijk zijn de luchtfilter gecombineerd met een knaldemper. Dank zij deze twee elementen is de Vespa 400 werkelijk een stille wagen, veel stiller naar onze mening dan een heleboel andere kleine wagens.

Licht en toch comfortabel

SOBER en harmonieus is de carrosserie van de Vespa 400. Ze biedt plaats voor twee volwassen personen, vooraan op afzonderlijke zetels, en voor twee kinderen op een bankje achteraan. De lengte bedraagt 2,854 m, de breedte 1,271 m, de hoogte 1,25 m; hij weegt slechts 360 kg. De zetels kan men regelen al naar gelang men groot of klein is, het stuurwiel is goed geplaatst en de automobilist geniet van een uitstekend uitzicht op de baan.

Er is nog iets dat tot de eigenschappen van de Vespa behoort, nl. zijn stille motor. Op dit gebied steekt de Vespa 400 alle kleine wagens de loef af !

Nu zou het in de steden heel wat stiller zijn, moest men de bestuurders van grote en kleine wagens, van moto's bromfietsen, etz., er kunnen toe bewegen nooit met open knalpot te rijden.

De versnellingshefboom — uiterst soepel — en de handrem zijn tussen de twee zetels geplaatst. Deze laatsten zijn praktisch en komfortabel.

De Vespa houdt de baan

EEN Vespa 400 is opperbest geschikt om in de stad te rijden en zal heel wat mensen die niet over en dikke portefeuille beschikken, bevallen. Voegen we hier aan toe dat deze nieuwe wagen makkelijk bestuurt en zeer goed de baan houdt. Men kan er zelfs lange reizen mee ondernemen tegen een puike gemiddelde snelheid. Natuurlijk moet men hierbij rekening houden met zijn geringe cylinderinhoud en zijn spaarzaam brandstofverbruik.

Het zwaartecentrum ligt laag, de massa's zijn goed verdeeld tussen de voorkant en de achterkant. De onafhankelijke suspensie op de vier wielen is zeer goed geslaagd. Het feit dat de vier aanhechtingspunten van de suspensie zeer hoog liggen en er vooraan een stabilisatiestaaf aangebracht is, laat toe de bochten snel te nemen en dit zonder dat de carrosserie helt of de wagen slipt.

Dit alles vergemakkelijkt het besturen van de Vespa 400. Wie voor zijn eerste wagen een Vespa 400 kiest, zal het beslist niet moeilijk hebben. In de drukke stad vindt men er makkelijk parkeerruimte voor.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

HET HUIS VAN DE STERKSTE

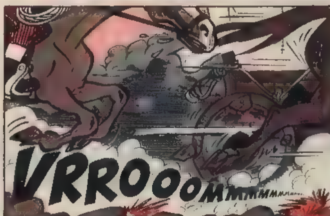
Te Wood City heerst er een grote opwinding. Alle konkurrenten die deelnemen aan de wedloop naar land zijn gereed voor het vertrek...

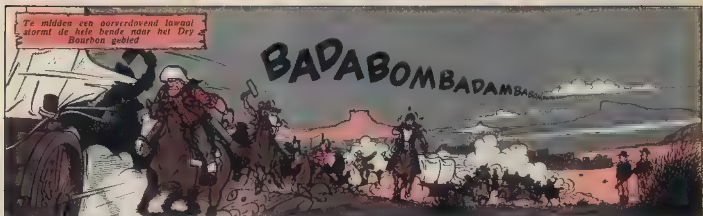

(Wordt voortgezet.)

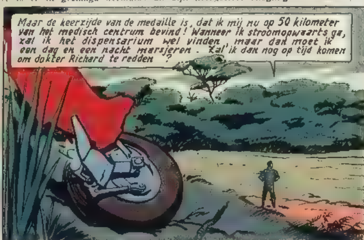
DE AVONTUREN VA[N]

OPERATIE

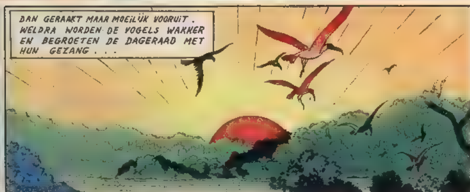
Dan Cooper is er in geslaagd heelhuids uit zijn neergestort vliegtuig te komen. De rebelle[n]

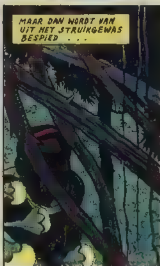

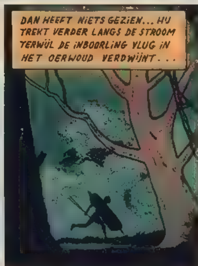

DAN COOPER

JUPITER

TEKST en TEKENINGEN van A. WEINBERG

er echter van overtuigd dat zij Dan Cooper ditmaal uit de weg hebben geruimd

(Wordt voortgezet.)

Tekst van J.-M. CHARLIER
Geïllustreerd door REF

HET XXIe HOOFDSTUK VAN DE SAMOERAI VAN DE ZWARTE ZON

Op zoek naar de schat

Marc Larcher en Mulligan slaagden er in uit de handen van de Samoeraï van de Zwarte Zon te ontsnappen. Deze laatsten vormen een geheime Japanse organisatie die zich van een oorlogsbuit, verborgen op een eiland in de Stille Oceaan, wenst meester te maken...

De tussenkomst van Marc had paniek gezaaid onder de Japanners. De zeeman profiteerde er van om zijn verschrikte matrozen enkele korte bevelen te geven. Zij kropen over het dek om de schoener voor de afvaart gereed te maken. De hulpmotor werd ingeschakeld en begon zacht te ronken. Met de kleine bommen vlak bij de hand, stonden Mulligan en Larcher naast de reling en keken oplettend naar de Japanse cargo, waarop een grote opwinding heerste. De cargo kon de schoener niet naderen, want het water was te ondiep. De tweede sloep was nu naar de cargo teruggekeerd en het was net alsof de Japanners besluiteloos waren over hetgeen er hen verder te doen stond. Miura wist dat zijn tijd gemeten was en dat men op het strand de geweerschoten en de ontploffingen beslist gehoord had. De jachten van de kustwacht zouden spoedig komen opdagen...

Vlug maar zonder overhaasting werd de « Bora-Bora » klaar gemaakt om onder zeil te gaan en dit ondanks de kogels die nu en dan nog over het dek floten. Marc besloot de ankers op te offeren. Het was te gevaarlijk de kaapstander te bedienen. Hij gaf dus het bevel de ankerkettingen door te zagen. De schoener dreef af langs de lage oevers van het eiland. Larcher bleef zo dicht mogelijk bij het strand. Hij wist dat Miura hem hier niet kon volgen, daar talrijke zandbanken de vaargeul versperden en het varen er uiterst moeilijk was.

De chef van de Samoeraï zag in dat hij het pleit verloren had, want er werd niet meer geschoten. In de verte hoorde men de seinbel van de Chadburn rinkelen en dikke, zwarte rookwolken stegen uit de schoorsteen van de Japanse cargo op. De sloep werd opgehaald en de Japanners wendden het stuur naar hoge zee. De « Bora-Bora » draaide om de bocht van het eiland en was thans beschut door de hoge palmbomen. De zeilen bolden in de bries en de kleine schoener kliefde sneller en sneller door de blauwgroene golven. In de verte langs de kust van Malibu Beach dansten twee lichtstippen op de oceaan. Dat waren de schijnwerpers van de kustwacht. Het alarm was dus gegeven. Met gedoofde lichten zette Marc koers naar het zuiden. Hij had geluk want plotseling begon het hard te regenen, stromen water pletsten uit de hemel op het dek neer en de zichtbaarheid werd tot een paar meter herleid. Marc was doornat, zijn haar kleefde aan zijn slapen en toch was hij zo blij dat hij in een homerische lach uitbarstte. Ze waren immers gered en de schat was van hen alleen !

— Onze lijdensweg is bijna ten einde.

Een gele lichtcirkel wiegde over de tafel met het ritme waarmee de grote hanglamp aan de zoldering slingerde. Soms viel een lichtschijn op de vaas van Burns, die te midden van een berg verfomfaaid papier troonde. Marc zuchtte. Sedert meer dan vier uren zat hij met Mulligan in de enge, snikhete kajuit. De lucht was dik van de rook van hun pijpen. Het was er werkelijk om te stikken. Zij hadden geduldig het verslag van admiraal Hijito samengesteld, door de drie fragmenten van het dokument weer bij elkaar te brengen. Daarna was Marc met de vertaling begonnen, een zware taak want hij kende niet veel Japans. Heel vaak meende hij dat hij het zou moeten opgeven, maar de vrees een beroep te moeten doen op een vertaler met wie zij dan de winst zouden moeten delen en die meteen op de hoogte zou zijn van dit vreselijk en kostbaar geheim, had hem er telkens toe aangespoord te volharden. Hij werkte stil en ingespannen en met behulp van een dik woordenboek.

Mulligan stond op en liep naar de patrijspoort. De maan goot een blauw schijnsel over de lange, eenzame kust. Na zijn vlucht uit de Malibu Beach was de « Bora-Bora » naar het zuiden gestevend langsheen het lange schiereiland van Californië. Eens daar voorbij, hadden ze koers gezet naar het noorden en waren diep in de golf van Californië binnen gedrongen. Op een verlaten plaats van het strand hadden ze voor het eerst aangelegd.

— Ik heb gedaan !

Mulligan, die sedert enkele minuten zenuwachtig op het glas van de patrijspoort trommelde hield op en keerde zich om. Marc zwaaide triomfantelijk met het blad papier waarop hij de tekst van het Japans dokument had geschreven. Mulligan boog zich over de vertaling en las :

« Op 20 juni 1944 te 0,46 uur, in uitvoering van het bevel nummer 2335 F van het keizerlijk hoofdkwartier, werd ik door de duikboot II 78 Okaga op de oostkust van het Malaita-eiland, behorend tot de Salomonseilanden, aan wal gezet. Ik was er mee belast na te gaan of de mondelinge inlichtingen, gegeven door generaal Matsoeko, oudbevelhebber van het IIIe keizerlijk leger, zwaar gewond tijdens de evacuatie van de Salomons archipel en overleden enkele tijd nadien, juist waren. Generaal Matsoeko beweerde dat hij de oorlogsbuit van zijn leger verborgen had in de Atoera-baai. Dit is een punt van land uit bijna ontoegankelijk. Dit maakte het me mogelijk mijn opzoekingen te doen zonder door de vijand gezien te worden. Na zes dagen was ik in staat de bergplaats, gekozen door Matsoeko, te situeren. De schat werd aan boord geplaatst van een aanvalssloep en deze laatste werd gekelderd in de baai op 336 m van een rots die de vorm van een aambeeld heeft.

Om het wrak te vinden, moet men zich met het aangezicht naar zee toe op dit platform plaatsen, op het uiteinde, daar waar op de rots een rode, trapeziumvormige vlek is. Men moet de aangegeven afstand meten op de koers 017. De sloep rust op 30 m diepte. Bij middel van peilingen is ze makkelijk te vinden. Ik had geen duikerpak en kon dus niet afdalen om te zien of de schat wel degelijk aan boord was. Volgens de verklaringen van generaal Matsoeko bestaat deze schat uit gouden en zilveren staven, dollars, gouden ponden, parels, staven in platina en edelstenen voor een waarde van veertig miljoen dollars. Toen mijn opdracht ten einde was, werd ik opgepikt door de duikboot die me ter plaatse had gebracht. Admiraal Hijito ».

In een kleine Mexicaanse haven, nabij de grens van Guatemala, sloeg de « Bora-Bora » voorraad in om naar de Koraalzee te stevenen. Marc die de hardnekkigheid en de macht van Miura kende, had er de voorkeur aan gegeven ver naar het zuiden af te dalen. Hij hoopte dat de Japanners aldus zijn spoor zouden bijster worden. Mulligan en Marc verloren heel wat tijd daar ze de nodige uitrusting moesten hebben om te duiken. Deze uitrusting moest hen van uit Vera Cruz gebracht worden. Zij profiteerden van deze rustpoos om het uitzicht van hun schoener te wijzigen. Ze brachten een kap aan, vastgehecht aan de grote mast en over de bramra en het bovenbramstengzeil. Zij overschilderden de witte romp van de schoener met teer en zij gingen zo ver hem in « Malaita » om te dopen. Zodra het bestelde materiaal ter plaatse was, werd het ingescheept en nog diezelfde nacht ging de schoener onder zeil.

Met alle zeilen in top vaarde de schoener nu de oneindige verten van de Stille Oceaan tegemoet. Op alle grote eilanden van de Noordelijke Stille Oceaan wemelde het van Japanners en Chinezen. Om deze eilanden te vermijden wendde Marc Larcher de steven naar de schaars bevaren zeewegen...

VOLGENDE WEEK :

Het dode water van Atoera

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

LODEWIJK XI

EEN Staat is een georganiseerd land met een centraal gezag. Het gezagslichaam was de monarchie. Philips de Goede, hertog van Bourgondië, was een groot vorst zonder dat hij echter de titel van koning droeg. In die tijd, maakte Lodewijk XI van Frankrijk van zijn land een gedisciplineerde staat, waarin hij het absoluut gezag voerde. Hij deed dit met de sluwheid van een spin en slaagde ten volle in zijn opzet.

1. — PARIJS OMSTREEKS 1480

EEN sombere vesting met grote stevige torens : de Bastille. Boven in een toren, in een somber, kaal vertrek zit een man. Het licht van de kaars valt op zijn vuil kapje, zijn mager gelaat, zijn lange neus en kleine, koude, harde ogen. Hij leest rekeningen... « Wat ? zegt hij. Vier stuivers om mijn oude wambuis te herstellen !... Die vervloekte kleermaker ! » Die man is Lodewijk XI.

2. — GOEDE AVOND, VRIEND OLIVIER !

WIE is daar ? » — — « Olivier le Daim, sire. Uw barbier. » — « Kom binnen, vriend. Ben je alleen ? » — « Neen, sire, hier is Tristan, uw beul, en messire Coictier, uw geneesheer. » — « Goede avond, vrienden ! God en Onze Lieve Vrouw beschermen jullie ! » En terwijl de koning dit zei, nam hij zijn kapje af en kuste een loden medaille die er aan vastgehecht was. « Coictier, je thee heeft mijn lever niet genezen, en ik moet leven, vriend, want anders zullen de edelen opnieuw de kop opsteken. Ik heb moeite genoeg gehad om hun trots te temmen... Tristan, hoe gaat het met onze goede vriend, kardinaal La Balue ? » — — « Sire, hij is hier in de kelders... »

3. — IN DE KELDERS

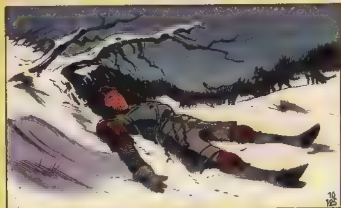
WE gaan even kijken », zei de koning. En de vroegoude, knorrige monarch daalde, voorafgegaan door zijn zonderlinge ministers en fakkeldragers, de wenteltrap af. Onderweg moesten dertig deuren met zeer ingewikkelde sloten geopend worden. De kelder was laag gewelfd en vochtig. In het midden een kubus uit metselwerk gesloten met een steen. In die graftombe had men een mens opgesloten en dat reeds sedert jaren. Men hoorde een zacht gekreun opstijgen. « Goed gewerkt ! » zei Lodewijk XI met een tevreden glimlach. De koning van Frankrijk hield van deze verschrikkelijke kooien. Men had ze trouwens zijn naam gegeven...

4. — DE BOURGONDIERS !

VRIEND Olivier, jij mijn beste diplomaat, zet niet zo'n verschrikt gezicht op ! Ik moet de groten van dit rijk verpletteren. Ik heb gebeefd voor hen en voor hun chef, Karel de Stoute, hertog van Bourgondië, zoon van Philips de Goede. Ze hebben me genoeg vernederd ! Ik heb echter hun vrienden gestraft. Had ik maar Karel de Stoute in handen gekregen ! »

5. — NANCY

GELUKKIG sneuvelde hij tijdens de belegering van Nancy. Hij werd bevroren en zijn lichaam half verscheurd door de wolven teruggevonden. Toen kon ik aan zijn dochter Maria, Bourgondië en de steden van de Somme ontrukken. Jammer dat ik al haar staten niet kon inpalmen. Maar knoop het in je hersens : er is één God in Paradijs en één koning in Frankrijk ! »

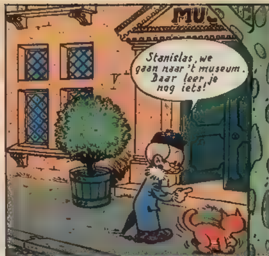
(Wordt voortgezet.

TANTE ZENOBIE

GAAT NAAR 'T

MUSEUM

DOOR W. MARECHAL

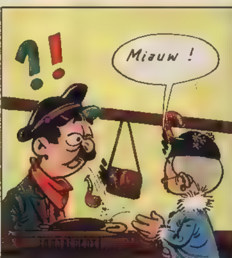

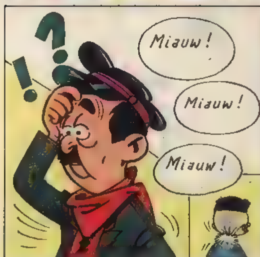

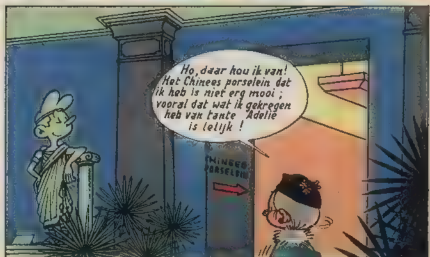

Ik toon u een prachtige kollektie

Vazen die dateren van de Peng dynastie..
Miauw !

Neen, mevrouw, de dynastie Mi Ha Hoe is van recentere datum . . .
?

Maar je hebt misschien ongelijk. De stijl van deze voorwerpen herinnert fel aan die van Mi Ha Hoe..
Mijnheer, dat zijn Peng vazen !

Daar lach ik om !
Mijnheer!
Heren en dames !

't Was slechts een kat !
Een Kja ?.. Neen, dat zijn geen vazen van de dynastie Kja !

Wees 'n beetje beleefd tegen mevrouw !...
...Die er meer van kent dan jij !
PENG! PENG! PENG!

MI HA HOE!
PENG!
KJA!
Kom, Stanislas we gaan voort !
ATSJIEM

Deze vaas is toch mooier dan die ik gekregen heb van tante Adelie.

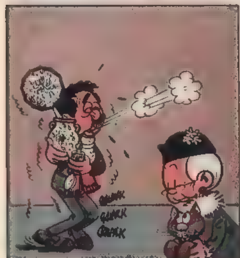

LAAT DIE VAAS STAAN!

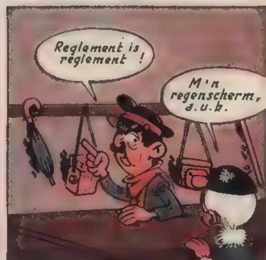

Volgende week : EEN AVONTUUR VAN JAAK

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN TEKENINGEN DOOR F. FUNCKEN

Harald is opgesloten in een grot waarin het water voortdurend stijgt. Plotseling kijkt hij verbaasd naar zijn ring...

(1) « Oculus mundi », het oog van de wereld zoals de Ouden hem noemden, is een in het water doorschijnende steen. In de vrije lucht verliest hij zijn helderheid langzaam, naarmate het water verdampt. De delfstofkundigen van vroeger beschouwen deze steen als een wonder.

(2) Oud Noors geschrift.

(Wordt voortgezet.)

Ton en Tinneke

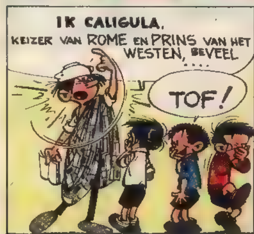
DOOR Franquin

Waar dit eigenaardig spel eigenlijk zijn oorsprong vondt weet men niet met zekerheid. Men denkt echter dat het ontstaan is in Nederland, en wel onder de naam van *Kuting*. Het zijn echter de Schotten die veel bijdroegen tot de ontwikkeling van dit spel. In een oud Duits woordenboek zou het spel reeds vermeld staan onder de naam *Khuyten*. De vorm en het gewicht van de *stones* en ook de spelregels verschillen van land tot land en zijn door de eeuwen heen niet steeds dezelfde gebleven.

Naar het schijnt speelde men vroeger in Amerika met *stones* die vijftig kilo wogen!

Met handigheid, kracht en nauwkeurigheid slaagt men er in de « stone » zodanig te lanceren dat hij zo dicht mogelijk bij het doel stopt. Het doel, de « tee », [redacted] niets anders dan een stokje op een bouten voetstuk. Om niet uit te glijden op het ijs staat de speler op een stukje metaal, dat bij middel van haken stevig op het ijs werd vastgehecht.

SPELEN WE EEN PARTIJTJE CURLING?

WEET je wat *curling* is? Waarschijnlijk niet, behalve dan zo je Schot of Canadees bent. *Curling* is een spel dat o.m. in Canada wordt gespeeld en sterk herinnert aan ons bolspel.

Curling wordt alleen op ijs gespeeld en dat lijkt voor ons wel een beetje zonderling. Men slingert hier geen bol in hout of staal, maar een *stone*, een steen. Het is een granietsteen die de vorm heeft van een reusachtige pil, die glad gepolijst is en waarop een handvat of een greep staat. Deze stenen in Schots graniet, wegen 15 kilo en kosten nogal veel. De spelers — twee ploegen bestaande uit vier spelers — lanceren de *stone* met krachtige, zekere hand over het ijs naar het doel dat *tee* wordt geheten. De *stone* moet zo dicht mogelijk bij het doel stoppen. Het ijs moet spiegelglad zijn en de reglementaire oppervlakte moet een lengte hebben van 35,77 m en een breedte van 6 m.

De ploeg die het eerst 25 of 30 punten kan behalen, overwint. De ploeg die punten maakt, nadat de 16 *stones* geworpen werden (twee *stones* per speler), krijgt er zoveel als zij *stones* bij het doel heeft en net zo geplaatst als de beste *stones* van de tegenstrevers.

De liefhebbers van *curling* kunnen niet verdragen dat er een stofje op het ijs ligt en daarom poetsen zij het ijs vaak met de bezem schoon, precies daar waar zij wensen dat hun *stone* zou glijden.

Iedere speler heeft een bezem waarmee hij het ijs schoonmaakt alvorens [redacted] zijn « stone » naar het doel doet glijden. Hij wil inderdaad niet dat zijn « stone » door een stofje uit zijn baan zou vliegen of zou geremd worden. Om een doelpunt meer te krijgen aarzelen ze niet het ijs te poetsen dat het voor de huisvrouwen een lust moet wezen het aan te zien!

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

DE RENNERS GAAN WEER AAN DE SLAG

MAANDAG vertrekken de wielrenners voor de eerste klassieke wegrit van het het jaar. Zij rijden naar het zuiden van Frankrijk. De beste renners nemen er aan deel en zij trachten tijdens deze koers hun best te doen niet alleen om het eerst aan het einddoel te komen, maar tevens om zich te oefenen met het oog op de wedren Milaan-San Remo.

Maandag [redacted] maart vinden we te Parijs alle grote renners aan de start, zelfs Fausto Coppi [redacted] er bij. Fred De Bruyne rijdt mee in deze koers en wij koesteren de hoop dat hij zo niet als eerste, dan toch bij de vijf eersten eindigt.

★

PARIJS-NICE is lang en wordt ingedeeld in zes ritten. Daarbij hoort ook een koers tegen het uurwerk over een afstand van 40 km. Wie zou deze koers tegen het uurwerk kunnen winnen? Een naam, die steeds weer wordt vooropgesteld, is die van Jacques Anquetil. Je herinnert je misschien nog dat hij vorig jaar de overwinning behaalde en dat met een lichte voorsprong op onze vriend Brankart.

★

WIJ vragen ons af of het weer ons ditmaal gunstiger zal zijn dan bij voorbeeld twee jaar geleden. De weg die normaal naar de zon moet leiden, was toen overdekt met sneeuw en ijs. Op duizend meter hoogte moesten we eigenlijk de eerste lentebloemen vinden en de eerste bloesems. Toen echter stonden we voor een sneeuwmuur, die 1 m. hoog was. Gelukkig waren de sneeuwvegers ons voorafgegaan om de weg vrij te maken. Wij hebben toen heel wat valpartijen gezien en sommige renners verkozen het zich te voet naar beneden te laten glijden dan per fiets. Wijzelf zagen haast z[redacted] wit als de sneeuw die ons omringde, want we voelden onze wagen voortdurend slippen en op een paar stappen van ons gaapte de diepe afgrond. Wie daarin terechtkwam, mocht het leven vaarwel zeggen...

★

WIJ hadden geluk en zijn heelhuids aan de eindmeet geland.

Ook dit jaar zal deze eerste klassieke wegrit heel spannend zijn en we hopen van harte dat het een van de onzen is die overwint!

RESULTATEN VAN HET GROOT SPEL DER FRANSE WIJNEN

Antwoord op de bijkomende vraag : 35,925 kg.

Winnen :

1 camera Kodak :
M. L. Ronsmans, Evere.
1 auto-radio S.B.R. :
Mej. Y. Drager, Brussel IV.
1 auto-radio S.B.R. :
Mevr. R. Petit, Vorst.
1 rijwiel Ajax :
M. A. De Ruyck, Wetteren.
1 rijwiel Ajax :
M. G. Durieux, Marchienne-au-Pont.
1 uurwerk Helva :
M. H. Antheine, Glin bij Bergen.
1 uurwerk Helva :
M. P. Tollenaere, Brussel IV.
1 uurwerk Helva :
M. [redacted] Lambert, Saint-Servais.
1 uurwerk Helva :
M. H. Delaet, Schaerbeek.
1 uurwerk Helva :
M. W. Lefèvere, Ukkel.

Al de andere winnaars werden heden rechtstreeks per brief verwittigd.

Alfred Neubauer, gewezen baas van Fangio, Lang, Stirling Moss, thans direkteur van de geschiedkundige afdeling, geeft het startsein aan de knalrode Mercedes miniatuurwagen. — Foto onderaan : Alfred Neubauer gekiekt tijdens de Grote Prijs van België 1955 in gezelschap van Fangio en Stirling Moss.

DE EERSTE MERCEDES RENWAGEN VOOR HET KUIFJE'S AUTODROOM VAN DE EXPO WERD AAN HET PUBLIEK VOORGESTELD

ENKELE dagen geleden verdrong heel Brussel zich in de salons van de Louisagalerij om de eerste Mercedes van het Kuifje's autodroom, die aldaar aan het publiek werd voorgesteld, te bekijken en te bewonderen.

De kleine, knalrode wagen, een trouwe reproduktie van de elegante 190 [redacted] décapotable, uitgerust met banden Englebert, deed zijn intrede te midden van een indrukwekkende stilte.

Men hoorde nog slechts het flitsen van de flashlampen. Een jongen, erg ontroerd om de eer die hem te beurt viel, mocht er mee door de zaal rijden. Hij maneuvreerde er handig mee tussen de rijen zetels en de benen van de vele bewonderaars. Na deze sensationele ereronde repten alle bezoekers zich naar de racewagen, want ze wilden dat prototype vanzelfsprekend van nabij bekijken en bekeuren. Enkele heren met waardig allure konden niet aan de bekoring weerstaan en zetten zich achter het stuurwiel van de kleine Mercedes. Sommigen gingen zelfs zo ver er mee te rijden. Zij beleefden er veel genoegen aan; de kijkers trouwens ook !

Vrienden, van 17 april af kunnen jullie in het Kuifje's autodroom met die volbloed rijden en dat het een reuzepret wordt staat buiten kijf !

Allen naar de EXPO

KLEUR EN CHARME

WIJ hebben niet de pretentie te beweren dat de tuinen die aangelegd worden op de Heizel een wereldwonder zullen zijn, zoals weleer de hangende tuinen van Babylon. In ieder geval worden ze sprookjesachtig mooi. Het is de koning zelf die de wens heeft uitgesproken dat België in het oog van heel de wereld de tuin van Europa zou wezen.

Buiten de 40 ha natuurlijk beboste oppervlakte van het park van Laken en van het park van Ossegem, die beide een van de mooiste natuurreservaten van ons land vormen, zullen circa 100 ha tuinen worden aangelegd.

Het meesterwerk van [redacted] die tuinen wordt beslist de tuin van de vier jaargetijden in Vlaamse Renaissancestijl. Hij omvat vier delen en ieder deel is gewijd aan een jaargetijde. Het is in deze tuin dat concerten zullen gegeven en balletten zullen opgevoerd worden. Er komt een moderne tuin en een tropische tuin, deze laatste aangelegd met planten ingevoerd uit Belgisch Congo en Ruanda Urundi. Er komt een rozentuin, die en weelde zal vormen van kleuren en geuren. Verder nog een typisch Engelse tuin.

Je weet dat de landbouw een grote plaats inneemt in het economisch leven en dat men de opbrengst van weide en akker, dank [redacted] nieuwe en moderne metoden, steeds tracht op te voeren. De rol van de landbouwer wordt vaak miskent. Hier in de wereldtentoonstelling echter heeft men hem een ereplaats gegeven. Je vindt op de Heizel een moderne hoeve, te midden van akkers, fruitbomen en mooie tuinen. Deze hoeve wordt een oaze van rust en we zijn er van overtuigd dat alle bezoekers er graag zullen komen om wat frisse lucht te happen en even te verpozen.

DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van Jean Graton

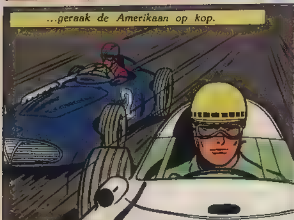

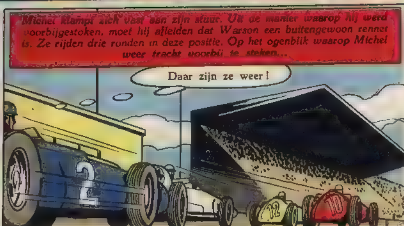
Michel Vaillant en Warson betwisten de eerste van een reeks wedstrijden, die zullen uitmaken wie de beste racer is. Zal Michel het halen ?

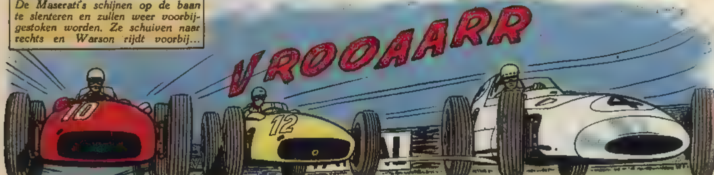

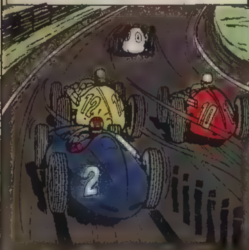

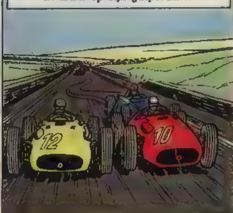

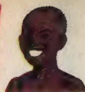

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

VERBODEN ZONE

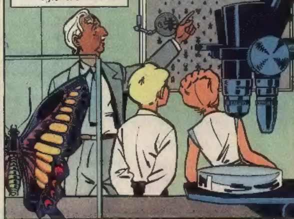

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Teddy kon de verstrooide geleerde Pierpont van en gewisse dood redden.

(Wordt voortgezet.)

Een zak vol nieuws

ONGELOOFLIJK EN TOCH WAAR !

EEN boer van Brawley (Californië) liep naar de stad met en grote korf watermeloenen op de rug. Hij zag en helikopter dalen. De piloot en de passagier wenkten hem vrolijk toe. Ook de boer groette. De helikopter daalde en daalde nog om dan plotse-

ling weer op te stijgen... Toen voelde de boer plotseling dat zijn mand met de watermeloenen de hoogte in ging. Woedend liep de boer naar het eerste beste politiekantoor om de geschiedenis te vertellen. Hij werd prompt aan de deur gewalst, want de sheriff meende dat de boer hem voor het lapje hield.

WIE WAS DRONKEN ?

EEN automobilist reed rustig door de straten van San Francisco, toen een politieagent hem verplichtte te stoppen. Hij deed zulks en werd ondanks zijn protest door de agent meegesleurd naar een nabije politiepost. De agent duwde zijn gevangene tot in het bureau van de kommissaris en riep : « Chef, deze man hier is stomdronken ! » — « Goed dat je hem gesnapt hebt ! » antwoordde de kommissaris. « Ik ben helemaal niet dronken ! riep de automobilist verontwaardigd. U kan me een staaltje bloed aftappen indien u me niet gelooft ! » Toen keek de kommissaris verbaasd van de automobilist naar de politieagent. Deze laatste had zich intussen reeds op een bank gelegd en sliep de slaap der rechtvaardigen... De agent zelf was stomdronken. Hij werd uit zijn ambt gezet en dat had hij waarachtig ook verdiend !

KROKODILLEN IN DE RIOOL !

WONEN er leeuwen op de top van de Everest ? Neen. Zijn er haaien in het meer van Genève ? Domme vraag. zitten er krokodillen in de riolen van New York ? Neen, zeg je... en je krijgt een nul. Er zitten krokodillen in de riolen van New York ! Enkele jaren geleden kende het liedje dat aldus begon « See you later, alligator » te New York en groot sukses. Duizenden jongens en meisjes zongen en floten dat wijsje en vroegen aan hun ouders een kleine krokodil te kopen. Sommige ouders gaven toe en in enkele weken tijd woonden er in de grote stad honderden kleine alligators. Heel lang duurde de belangstelling van de kinderen voor de groene kruipdieren niet en de ouders kregen er schrik van. Wat deden ze ? Ze stortten de alligators in de riool. Waarschijnlijk hebben toen de alligators in hun diepste binnenste gedacht « See you later ! », want

thans heeft de reinigingsdienst van de stad een vreselijke last met die fel gegroeide krokodillen en als zij (de leden van de reinigingsdienst) het liedje « See you later, alligator » horen, zijn ze razend !

TE KOOP

ELLIS Island, nabij New York, is beroemd omdat de emigranten hier een tijdlang moeten verblijven, alvorens zij de toelating krijgen voet op Amerikaanse bodem te zetten. Dit eiland kreeg de naam van zijn eerste eigenaar, nl. Samuel Ellis, die het kocht in 1775 en het aan de Staat verkocht in 1808 voor 10.000 dollars. De Amerikaanse Staat wil het nu kwijt en biedt het te koop aan voor zes miljoen dollars, d.w.z. 300 miljoen B.F. Een peulschilletje !

VOETEN VAGEN, A.-U.-B. !

DAT lees je wel eens op een bordje dat bij de deur gehangen wordt en als je binnenkomt met een pak slijk aan je schoenen, dan roept moeder al van ver : « Voeten vagen, hoor ! » Wel, thans heeft men een voetmat uitgevonden die dat werkje zelf opknapt zodra je er op staat. Bij middel van borstels en zuigers wordt het laatste stofje van je schoenen gepoetst zodat ze blinken als spiegels. Onder de zuigers is er een holte in de mat, waarin het slijk, het zand, de keitjes en wat weet ik meer, gespoten worden. Wanneer je op die mat staat voel je je dus in enkele ogenblikken tijd een paar millimeter kleiner worden. Zullen we ons dat matje dadelijk aanschaffen ? Waar het te verkrijgen is, weten we echter niet !

on

VERKENNINGSTOCHT DOOR MILAAN!

DE inwoners van Milaan vroegen zich af of ze niet droomden toen ze, onlangs, een nijlpaard rustig door de straten van hun stad zagen wandelen. Ze droomden echter niet! Poppea, zo heet het nijlpaard, was op weg van het cirkus naar de veearts uit een vrachtwagen ontsnapt en maakte een verkenningstochtje. Misschien zocht deze zware viervoeter naar een plasje water. Wie weet! In ieder geval stoorde hij

zich aan niets en niemand en scheen helemaal niet bevreesd. Ten slotte kon een oppasser van het cirkus Poppea bij middel van vijf kilo brood weer in de vrachtwagen lokken.

MOOI!

HET Amerikaans Geografisch Genootschap deelt mede dat de zebra geen donkergekleurd dier is met witte strepen, maar wel een wit dier met donkere strepen. Mooi, hé? We zijn heus blij dat te vernemen.

RA RA RA

Oplossing van het raadsel van blz. 2:
Een zondebok.
Het was de moeder.

EEN EERBIEDWAARDIG INSTITUUT

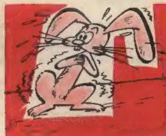

EEN bureau voor statistieken waagde het de leden van de « Académie française » onder de loupe te nemen. Het bureau zegt dat de eerbiedwaardige leden van dit eerbiedwaardig instituut samen de leeftijd bereiken van 2.693 jaar, dat is een gemiddelde leeftijd van 67 jaar per lid. De deken heet Georges Lecomte, de benjamin is Daniel Rops. Hij is de énige die na 1900 geboren werd.

3.000 JAAR OUD

EEN Amerikaans geleerde vond diep in het ijs rond de Zuidpool een levende bacterie, die naar hij schat 3.000 jaar oud is. De geleerde bewaart zijn vondst zorgvuldig en hoopt er spoedig naar zijn eigen laboratorium te kunnen mee gaan om deze bacterie in alle gemoedsrust en grondig te bestuderen. Hoe weet de geleerde dat deze bacterie 3.000 jaar oud is? Naar het schijnt is dat eenvoudig. Het zou volstaan de dikte van het ijs te kennen waaronder men het levend wezen aantreft.

DE ECHTE EN DE ELEKTRISCHE HAAS

WINDHONDEN liepen in rechte lijn naar de eindmeet toe en trachtten de elektrische haas die, zoals het gewoonlijk gaat, voor hen uitliep te grijpen. Toen kwam een echte haas de renbaan opgelopen. Hij keek verschrikt naar de honden en bleef in het midden van de piste bevend van schrik staan. Het arme dier dacht dat die honden achter hem aanzaten... Wat deden nu de windhonden? Zij maakten heel envoudig een ommetje om de échte haas niet omver te lopen en renden verder achter de elektrische haas aan. Toen het haasje van vlees en bloed dát zag, draaide het zich om en keerde terug naar de malse weide, waar hij aan een wortel begon te knagen. Hij dacht: de wereld staat op haar kop!

BEN JE EERLIJK EN TROUW?

10 JA: Jij bent een prachtkerel en je gaat steeds recht door zee. Men kan in jou volledig vertrouwen!

VAN 7 TOT 9 JA: Het is beter een kleine teleurstelling te veroorzaken door iets te weigeren, dan een grote teleurstelling ten gevolge van een niet gehouden belofte.

VAN 4 TOT 6 JA: Jij zegt steeds « Ik zal het maar beloven, ik kan dan later nog wel zien ». Dat is niet mooi en jij kan niet van iemand vergen je op je woord te geloven. Hoe zou de wereld er uit zien indien iedereen handelde zoals jij?

VAN 1 TOT 3 JA: Jij doet je woord nooit, of bijna nooit gestand. Je belofte heeft dan ook geen waarde.

NUL JA: Jij bent op de slechte weg, vriend. Het is tijd dat je een andere richting inslaat!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	C	H	E	L	P	E	N	■	O
2	C	■	O	■	E	■	E	■	O	P
3	H	■	V	A	K	■	N	E	E	P
4	O	R	E	■	K	A	D	E	■	E
5	M	E	N	S	E	N	E	T	E	R
6	M	E	I	■	R	E	N	■	■	H
7	E	K	E	■	N	■	■	Z	O	O
8	L	■	R	■	U	■	V	■	S	O
9	E	L	■	W	■	E	E	D	■	F
10	N	O	V	E	M	B	E	R	■	D

OPLOSSING VAN HET KRUISWOORD VAN BLZ. 3

Het weekblad « KUIFJE »: 13e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement: 5 fl. per kwartaal.
NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Congo: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 1le
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

Publiciteit: PUBLI-ART

S.O.S METEOREN! door E.P. JACOBS

Na heel wat moeilijkheden kwam Mortimer eindelijk toe bij zijn vriend, prof. Labrousse, direkteur van het Nationaal Meteorologisch Instituut.

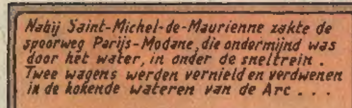

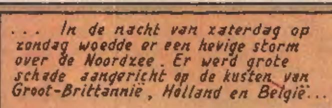

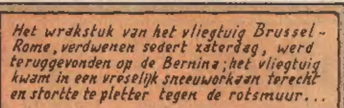

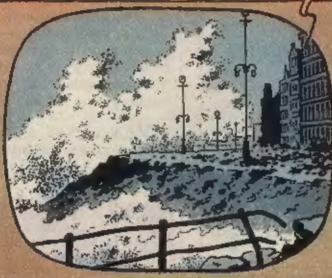

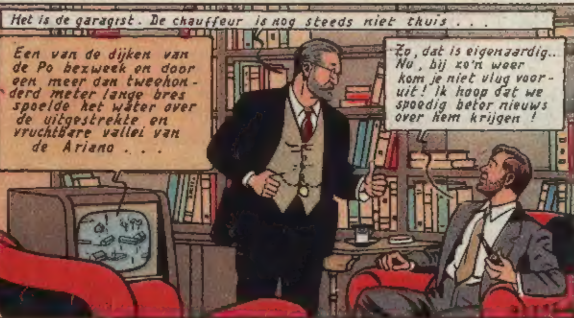

(Wordt voortgezet.)